

Nr 48.

Ankom till riksdagens kansli den 9 mars 1926 kl. 11 f. m.

*Utlåtande i anledning av väckt motion om flyttningshjälp åt kapte-
nen F. M. Neumüller.* (1:a avd.)

Uti en inom andra kammaren av herr *B. F:son Holmgren* väckt motion, nr 17, har hemställts, att till kaptenen vid kungl. flottan *F. M. Neumüller* må få utgå flyttningshjälp för en år 1921 verkställd flyttning från Stockholm till Karlskrona, i enlighet med gällande föreskrifter angående flyttningshjälp åt personal vid armén och marinen.

Motionären har till stöd för sin framställning anfört följande:

"Kaptenen vid kungl. flottan *F. M. Neumüller*, som tillhörde flottans station i Stockholm, blev från och med den 1 oktober år 1919 förflyttad till tjänstgöring vid Karlskrona station. Dessförinnan hade emellertid *Neumüller* erhållit bifall till en framställning om två månaders tjänstledighet, räknat från och med den 1 november samma år, vilken ledighet efterföljdes av två års avsked, som vid denna tid kunde erhållas med bibehållande av tur och utan att man vid återinträde i tjänst blev i avlöningshänseende sämre ställd än jämnåriga kamrater.

Från den 1 till och med den 28 oktober år 1919 var *Neumüller* sjökommenderad och avpolletterades sistnämnda dag i Stockholm. Som hans tjänstledighet började den 1 november erhöll han av stationsbefälhavaren i Karlskrona tjänstledighet under dagarna 29—31 oktober, varigenom kostnaderna för hans inställelse i Karlskrona under dessa tre dagar besparades kronan.

Neumüller hade sålunda ingen anledning att verkställa flyttning av sin familj och sitt bohag till Karlskrona, för vilken flyttning *Neumüller* reglementsenligt var berättigad till ersättning, utan verkställde sin flyttning först då han, efter utgången av de två år under vilka han haft avsked från lön, återinträdde i tjänst vid Karlskrona station.

Neumüller gjorde då framställning om utbekommande av reglementsenlig ersättning för sina flyttningskostnader, vilken framställning icke bifölls.

Då *Neumüller* faktiskt varit berättigad att vid förflyttning från Stockholms till Karlskrona station erhålla ersättning för flyttningskostnaderna, synes mig det förhållandet, att flyttningen ägt rum först år 1921, icke böra utgöra hinder för honom att i likhet med andra befattningshavare åtnjuta sådan förmån, helst

hans ekonomi genom en så stor opåräknad utgift, 1,937 kronor 50 öre, blivit bekymmersam."

Med stöd av § 46 riksdagsordningen har utskottet inhämtat yttrande över motionen från försvarsväsendets lönenämnd, som anfört följande:

"Sedan försvarsväsendets lönenämnd den 5 februari 1926 av Kungl. Maj:t anbefallts avgiva yttrande över en inom andra kammaren väckt motion, nr 17, angående flyttningshjälp åt kaptenen vid flottan F. M. Neumüller, får lönenämnden anföra följande:

Vid tidpunkten för Neumüllers placering på Karlskrona station voro de i kungörelsen den 23 maj 1919 (nr 543) angående flyttningshjälp åt personal vid armén och marinen meddelade bestämmelserna gällande. Enligt § 1 i nämnda kungörelse ägde, bland annat, på aktiv stat anställd officer utbekomma flyttningshjälp enligt i kungörelsen angivna grunder, därest han av Konungen förklarades berättigad att vid förflyttning från en förläggningssort till en annan åtnjuta dylik hjälp. Enligt dessa bestämmelser ankom det sålunda på Kungl. Maj:t att pröva, huruvida flyttningshjälp borde utgå eller icke.

Nu gällande bestämmelser angående ersättning för flyttningskostnad åt officerare återfinnas i 9 kap. av kungörelsen den 31 december 1921 (nr 831) med vissa tillägsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena den 29 juni 1921. Enligt dessa bestämmelser handläggas frågor om ersättning för kostnader, som i 2—6 §§ av sagda kapitel avses, av arméförvaltningens civila departement beträffande personal, tillhörande armén, och av marinförvaltningen i fråga om personal, tillhörande marinen.

Såsom motionen giver vid handen, har Neumüller hos Kungl. Maj:t hemställt om flyttningshjälp utbekommande. Enligt vad lönenämnden från försvarsdepartementet inhämtat, har Neumüller i särskilda i december 1921 dagtecknade skrivelser anhållit, att hans i oktober 1921 företagna resa från Stockholm till Karlskrona för återinträde i tjänst måtte få betraktas såsom återresa till egen station efter slutad sjökommendering i stället för den i oktober 1919 ej verkställda samt att honom måtte tillerkännas ersättning för med sagda resa förenade kostnader ävensom för kostnaderna för hans familjs flyttning, vilken sedermera verkställdes i september 1922. Vidare har Neumüller, då framställningarna härutinnan icke vunno Kungl. Maj:ts bifall, i en i september 1923 dagtecknad skrivelse hemställt att av nåd bliva tilldelad ersättning för ifrågavarande flyttning. Sistnämnda framställning fann Kungl. Maj:t jämlikt beslut den 19 januari 1924 icke föranleda något Kungl. Maj:ts vidare yttrande.

Enligt vad lönenämnden inhämtat, har Neumüller under avskedstiden varit bosatt i Stockholm. Hade Neumüller vid tidpunkten för avslutad sjökommendering i oktober 1919 hemställt om flyttning ersättning, torde sådan ersättning hava medgivits honom. Då emellertid Neumüller, därest han vid sagda tidpunkt inställt sig till tjänstgöring i Karlskrona, själv nödgats bekosta återresa till Stockholm och för den händelse han hade för avsikt att efter utgången av avskedstiden återinträda i tjänst, jämväl återresa till Karlskrona, torde Neumüller hava ansett det med sin fördel mest förenligt att icke företaga någon flyttning till Karlskrona i oktober 1919.

Vid sådant förhållande och då tillräckliga skäl icke synas föreligga att i förevarande fall bevilja en avlöningsförmån, varför Kungl. Maj:t ansett fog saknas, får lönenämnden avstyrka bifall till den i motionen gjorda framställningen.

Lönenämnden anser det föreligga så mycket större skäl att intaga denna ståndpunkt, som ett bifall till en enstaka framställning sådan som den här ifrågavarande kan leda till obillighet gentemot andra befattningshavare, för vilka annan möjlighet ej står till buds än en i författningssenlig ordning utövad tillämpning av gällande avlöningsbestämmelser.”

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet, som delar den av lönenämnden i ovanstående utlåtande uttalade uppfattningen i ärendet, har följaktligen ansett sig icke böra tillstyrka det i motionen framställda förslaget.

Utskottet får alltså hemställa,

att herr Holmgrens förevarande motion (II: 17) icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 9 mars 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius, A. C. Lindblad, Oscar Olsson, J. L. Widell, C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *C. G. Ekman, J. Nilsson* i Malmö, *O. Bergqvist, E. J. G. Rosén, E. A. Hallin, J. G. Waller* och *J. Jeansson*;
från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *K. V. Rydén, A. Wiklund, C. R. Jansson* i Falun, *S. Bengtsson* i Norup, *P. M. Olsson* i Blädinge, *O. Olsson* i Kullenbergstorp, *A. A. Törnkvist* i Karlskrona, *E. Kristensson* i Göteborg, *J. Jönsson* i Revinge, *O. Nilsson* i Örebro och *C. Lindskog*.
